viszont megfelel a Vizslán Tibor által leírtnak, azaz belvizes, nyílt, fasorokkal, facsoportokkal tarkított élőhely.

Serfőző József

SZŐLŐRIGÓ (TURDUS ILIACUS) MEGFIGYELÉSEK A DE TEK BOTANIKUS KERTJÉBEN 1997-98. TELÉN. Az 1996-97-es őszi-téli időszakhoz hasonlóan az idei szezonban is októberben jelentek meg először a szőlőrigók a kert területén. '97. október 1-től '98. március 31-ig 42 megfigyelőnapból 15 napon találkoztam a fajjal. Januárban nem tudtam kijutni egyetlen napon sem, ezért nincsenek erre a hónapra vonatkozó adataim. (A havonkénti megoszlás a táblázatban látható.) A 15 alkalomból 4-szer a tónál találkoztam velük, amint ittak, illetve fürdőztek, a többi alkalommal a kert fáin, bokrain üldögéltek. Táplálkozó példányokat a bogyós díszalmán (Malus baccata) láttam októberben. A fenyőrigók (Turdus pilaris) főként a közönséges boróka (Juniperus communis) és a virginiai boróka (J. virginiana) terméseit fogyasztották, illetve a fák alatt az avarban keresgéltek. Valószínűleg a szőlőrigók is velük együtt táplálkoztak a fenti növényeken, de erre csak az előző télről vannak megfigyeléseim. Az október-decemberi megfigyelések során mindig csak fajtársaikkal mutatkoztak, míg februárban, amikor a fenyőrigók és a meggyvágók (Coccothraustes coccothraustes) csapatai a kertben tartózkodtak, főként velük mozogtak. Február 20-a után hosszú ideig nem találkoztam velük, ekkor a korai meleg hatására a fenyőrigók nagyobb csapatai is eltűntek a kertből, csak egy-két példány mutatkozott néha. Március elején hidegre fordult az idő, s a fenyőrigó csapatok ismét belátogattak a kertbe. Március végén láttam utoljára a szőlőrigó 2 példányát a kertben. Április első napjaiban eltűnt mind a két faj a területről.

Szőlőrigó megfigyelések a Botanikus kertben 1997-98. telén, havonkénti bontásban

Hó	Megfigyelőnap	Szőlőrigó észlelési nap	Észlelt példányszám
október	9	2	2+5
november	4	2	7+2
december	1	1	5
február	16	9	4+3+1+2+4+3 +1+7+2
március	12	1	2

Ezúton szeretném megköszönni a Botanikus kert vezetőinek, Szabó Máriának és Papp Lászlónak, valamint a DE TEK Viselkedésökológiai Kutatócsoportnak a segítségét munkám sikeres elvégzéséhez.

Serfőző József

RÉTI TÜCSÖKMADÁR (LOCUSTELLA NAEVIA) A MONOSTORI-ERDŐBEN. 1998. 05. 04-én felhős időben végeztem állományfelmérést Bodaszőlőtől D-re. Leginkább az erdei pacsirta (Lullula arborea) elterjedési gyakoriságát vizsgáltam – ez évben a debreceni klinikáktól Bodaszőlőig terjedő erdős és gyümölcsös élőhelyeken 6 revír lett feltérképezve –, így jutottam a fenti település közelében elterülő előző évi tarvágás területére. Az akáctuskókból előtörő 1,5-2 m magas sarjak között néhol 1 m magasságot is meghaladó gyomtársulás alakult ki. A több mint fél órája csendesen szemerkélő esőben ezen az élőhelyen hallottam meg az erőteljesen „éneklő” réti tücsökmadarat. A vonuló egyed legalább negyedóráig – ottlétem alatt – kitartóan hallatta hangját. Az utóbbi időszakban bekövetkezett fészkelőterület expanzió – cserjés vegetációban kialakult revírek – talán egyes egyedek